

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.22, november 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1841 (SJ: 706)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

Teksten er etableret af Stine Guldahl Holst

Punktkommentarer er skrevet af Stine Guldahl Holst, redigeret af Katja Gottlieb og Krista Stinne Greve Rasmussen

Indledning og tekstredegørelse er skrevet af Stine Guldahl Holst, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Katja Gottlieb

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:1]

Himmelbjergs-Vise.

Mel. Danmark, deiligst Vang og Vænge.

¹ *Himmelbjerg* i Danevangen!

Over *Øm* og *Ry*

Løft dig kæk med Folkesangen!

Stik med den i Sky!

Du har og en hellig Kilde,

Fundet seent, og ei forsilde!

Sove-Syge, Tanke-Lede

Godt den kan helbrede.

² Seent du fundet blev paa Heden,

Tidlig dog har drømt

Om dig hele Nørreleden,

Gjort dit Navn berømt;
Rosen i de gamle Skrifter
Raabet ud til nye Bedrifter,
Kappes skal om dig at prise
Mangen Kæmpevise.

3 *Himmelbjergs* den gamle Vætte
Heimdal hedd ifjor,
Saae ham Trolde, og saae ham Jette,
Rædsel i dem foer;
[A:2]Falkesyn og Kæmpekræfter
Havde han, og Mund derefter,
Sværd i Haand og Mod i Bringe,
Hoved hedd hans Klinge.

4 Grønne Gudhjems Kongerige
Stod han for paa Vagt,
Maatte ei en Haarsbred vige
For al Fiendens Magt,
Skulde, ved i Lur at støde,
Vække Levende og Døde,
Naar det kneb, til Kamp paa Sletten
Mod Iiskampe-Ætten.

5 Over *Gyngebro* hin bolde,
Deilig blank og blaa,
Selv de allermindste Trolde
Passed godt han paa;
Lidt og let, det Alle vidste,
Heimdal sov som Fugl paa Kviste,
Hørde Skiægget groe paa Dreng,
Græsset groe i Enge.

6 *Dannerkongen* det med Ære
Har for Dagen lagt,
Ham det lyster nu at være
Himmelbjergets Vagt;
Navne skifte, Tider vendes,
Ligegodt, naar kun det kiendes
Som paa Klang, paa Fyr og Flamme,
Aanden er den samme!

7 [A:3]Lad til Drømmen nu kun Daaden
Svare, som den kan!
Da sig selv opløser Gaaden
Glat i Daneland.

Lad det rygtes, lad det brage:
Holger Danske kom tilbage,
Med ham blinker Gudhjems-Værget
Klart fra *Himmelbjerget*!

8 Folkets Hoved er hans Klinge,
Folkets Røst hans Lur,
Folkets Aand er *Holgers* Vinge,
Hjertet er hans Uhr;
Rungehorn i Folkesangen
Vækker over hele Vangen,
Lavt i Hytter, høit i Sale,
Dannemænd af Dvale!

9 Seer I *Gyngebro* hin brede,
Alt som Bølgen blaa,
Baandet mellem Skov og Hede,
Mark og Bjerge graa,
Kongebroen uden Mage,
Som fra *Skjolds* til *Christjans* Dage,
Blaalig farvet af Kjærminder,
Dannemænd forbinder!

10 Her, ved Nordens Landemærke,
Her skal Slaget staae,
Har end *Gudhjem* Fiender stærke,
Skam de skal dog faae;
[[A:4]]Skygged end de over Bjerge,
Holger dog kan Broen værge,
Til i Vaabengny det sidste
Alle Buer briste.

11 *Heimdal* fra de høie Bjerge,
Holger fra sin Dal,
Nordens Aand, er Danmarks Værge,
Leer ad Jetters Pral,
Svæver over Konge-Thronen,
Skifter Lyd i Skjalde-Tonen,
Svinger sig i Folke-Sangen
Fierlet over Vangen!

12 Op af Dvalen, op af Døsen,
Vækkes alle Mand,
Og med dem det danske Løsen
Vaagner trindt om Land:
Fred med hver, som Fred vil holde!

Last og Skam faae alle Trolde,
Som vil *Dansk* i Struben kvæle,
Røve eller stjæle!

N. F. S. Grundtvig.

Trykt hos *J. D. Qvist.*